



**CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]**

**Petrus <de Natalibus>**

**Lugduni, 1508**

De sanctis Claudio Nicostrato [et] socijs martyribus. Cap[itulum]. xxxvi.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

## De sanctis in mense nouembri occurrentibus Fo. ccxxiiij.

sus coronatus est triumphali corona: et sic ibidez  
sepultus vivit in gloria. Passus. viij. idus nouem-  
bris. Hec ado.

**D**e sanctis Claudio Nicostrato et  
sociis martyribus. Cap. xxvi.



**C**laudius: Nicostratus: symphorianus: castorius: atque simplicius martyres passi sunt apud pannoniā sub diocletiano imperatore: agēte lampadio tribuno. Nam cum idem imperator pannoniā perrexisse: ut diversa metallā ad edificia i sui presenta de mortibus absidi ficeret: omnesq; artifices artis quadratarie cōgregasset. Inuenit inter eos peritisq; quicq; operarios predictos. Quorum quattuor p̄imi scilicet claudius: nicostratus: castorius: et symphorianus occulti xpianī erant. Simplicius vero adhuc idola adorabat. prefati autē quatuor quicq; artis operabantur: in nomine dñi Iesu christi sculpebāt: omniaq; sibi in arte succedebāt. Cum autē die quadam oēs artifices numero. cccccxvij. cum quinq; philosophis advenas lapidis excidendas in vnu conuenissent: et mira inter illos contentio esset: nec venas excidēdas reperiē possent. Symphorianus qui predictorū quatuor aliorum magister erat: inuocato christi nomine secretus rextrū lapidis repperit: et in augusti preceptum sculpturam perfecit. Columnas quoq; plurimas et capella ex porphyretico lapide imperatori exciderunt: et concas cum sigillis ex diversis marmoribus elegātius fabricarunt. Sed cum ferramenta simpliciū adhuc gētilis sepius frāgerētur. Interrogauit symphorianum quare ceterorum quatuor lapicidarū ferramētis permanētibus solidis ipsius solū modo excisoria ex lapidum fortitudine durare non possent. Symphorianus vero dixit ei: q̄iliter omne opus suū in nomine christi incoabant: et ad votum eis omnia succedebant. Predicante strag symphoriano cū sociis: simplicius in chārum credit̄: et baptisimi gratiam postulauit. Qui duxerunt illū ad quēdam cyrillum episcopum: qui pro christi nomine in carcere dudum detenus erat. Episcopus vero simpliciū in fide docuit: et sacrī baptismatis vnde pfudit. Resuerti igitur ad opera cōcas ex porphyretico casuābāt: et columnas mirabilēs faciebāt. Post dies aliquot iussit diocletianus ut simulacrum asclepij exciderent: et multorum animalium imágines sculpendo formarent. Ipsi vero omnia certa perfecerunt: asclepij aurem idolum mis̄imē sculperunt. Imperator vero ab eis quicquid cur omnisbus alijs operibus ad eius voluntatem excisso: sola imaginē magni dei nō pers-

fecissent. Tunc quidam ex philosophis et alijs lapidum cesoribus eorum peritie inuidētes accusauerūt illos imperatori: q̄ christiani essent: et q̄ signo crucis premisso acc̄ christi nomine inuocato omnia perficeret: et idcirco simulacrum asclepij excidere noluissent. Diocletianus aut̄ qui propter eorum magisteriū ipsos acceptos et charos habebat: dissimulauit verba delatoꝝ: ut illos sibi saluare posset: et ad idolum asclepij sculpendum inducere. Et cum eis rursus mandaret: ut predictum simulacrum exciderent. Illegit imaginem miserrimi hominis non q̄ se facturos respondissent. Interrogauit auctoritas philosophos: si alii tam periti homines eiusdem artis inueniri possent. Tunc philosophi altos artifices quadratarios elegerunt: qui simulacrum asclepij ex proconesso lapide infra mensem fabricauerunt: et perfectum diocletianō obtulerunt. Quod videns imperator sanctos martyres quinq; predictos accersivit: et an christiani essent interrogauit. At ille publice confessi sunt: q̄ serui tesi christi domini erāt: in cuius nominis invocatione omnia sibi in arte sua in eorum voluntatem succedebāt. Tunc imperator tradidit eos lāpadio tribuno: ut moderaris verbis eos induceret: quatenus deo soli sacrificarent. Et cum a philosophis et operariis multa instantia accusarentur: reclusi fit eos lampadiis in custodia publica. Die vero sequenti iussit eos ante se adduci: et accusatores eorum aduocari. Auditissimis partibus nunciavit diocletianus q̄ christiani essent: et deos adorare recusarent. Qui mandauit lampadios: ut si deo soli sacrificare nollett: scorpiōibus bus eos cedi faceret. Post dies vero quinq; lampadios pro tribunali sedidit: et eos sibi exhibeti precepit: omniaq; tormentorum genera illis ostendit. Sed cum eos nulla ratione posset ad immolandū inducere: iussit illos grauier scorpiōibus flagellari. Statimq; tribunus arreptus a demonio expirauit. Quod audiens vox eius et familia cū mugitu ad philosophos recurrerunt: ita ut diuulgaretur diocletianō: qui iratus vehemēter: iussit loculos plumbeos fieri: et eos viuos intus recludi: et in flumē iactari. Nicetus vero quidam ex assessoribus lampadii: imperatoris mādatum exequēs: loculos fecit: et sanctos martyres claudium: nicosium: castorium: symphorianum: et simplicium intus reclusos in flumē precipitauit. Quod audiens cyrillus episcopus qui erat in carcere ex nimia afflictione expirauit. Post dies vero quadraginta duos quidam nō codemus christianus loculos cum corporib; occulte leuauit: et sanctorum reliquias honorabiliter sepeliuit: qui passi sunt sexto idus nouembri.

**D**e sanctis quatuor coronatis martyribus. Cap. xxvij.

L ii